

for sådanne overgreb, som man kan kalde kønsspecifikke overgreb, således som vi har set det både i Afrika, Jugoslavien og andre steder. Hvad skal vi gøre for at hjælpe dem?

Dér synes jeg, det kunne være godt, hvis regeringen – og det vil jeg så godt høre fru Hanne Severinsen, om hun er enig med mig i – faktisk gik videre med dansk asyllovgivning og sørgede for at gøre sådanne overgreb til et særskilt asylgrundlag. Man kan altså i dag gøre det i en vis udstrækning, men man kunne prøve at gå videre, sådan som man har gjort det i nogle lande, og sige, at det er klart, at kvinder, der flygter, fordi de faktisk er i fare enten for at blive tvangsgift, for at blive voldtaget, omskåret, eller hvad ved jeg – der kan være mange forskellige grunde, som fru Hanne Severinsen også var inde på det – naturligvis har en ret til at komme her og få asyl.

Det vil jeg gerne høre fru Hanne Severinsens bemærkning til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Hanne Severinsen pegede på et punkt, som også har optaget mig i forbindelse med ligestillingsdebatten, og det er, hvad det egentlig betyder, at man vurderer en lovgivning ligestillingsmæssigt.

Jeg vil minde om et lille eksempel. Her for et stykke tid siden gik det op for kommunerne, at de måtte nok hellere begynde at spare, og de sparede så bl.a. på det tilskud, som folk kunne få, hvis de gik hjemme og passede deres børn. Hvad gjorde regeringen? Ingenting. Man kunne godt forestille sig, at regeringen måske lige havde spurgt: Bruger de slet ikke vores lovgivning? Har det ikke nogen ligestillingsmæssige aspekter?

Man kunne også godt forestille sig, at arbejdsministeren i forbindelse med de dér voldsomme tal om kvindeoverdødeligheden i stedet for blot at sige, at vi nu må bruge 1 mio. kr. på at lave lidt propaganda for, at mænd skal tage fædreorlov, hoppede på SF's beslutningsforslag om udvidelse af barselorloven også for mænd. Man kunne også overveje, hvordan det kunne være, at fædre ikke tog orlov, alene fordi det er dem, der stadig væk er hovedforsørgeren i familien.

Derfor er jeg meget enig med fru Hanne Severinsen i, at når vi snakker om kønsaspekter i lovgivningen, er det meget vigtigt, at et ministerium, som altså allerede nu har forsøgt sig

med at ligestillingsvurdere, også er opmærksom på den slags aspekter, for ellers er det bare tomme ord. Så skriver man bare, ligesom man skriver om alt det andet, at der er ingen økonomiske, ingen miljømæssige, ingen EU- og ingen ligestillingsmæssige aspekter; men der er ikke undersøgt noget som helst.

Så det er utrolig vigtigt, at vi holder fast i det aspekt.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til det sidste vil jeg sige, at det er jo ligesom dengang, hvor man skulle lave annoncer, som skulle signalere, at det både gjaldt mænd og kvinder, så skrev man m/k, for så havde man gjort det. Det er faktisk også derfor, jeg advarer imod, at det bliver noget mekanisk. Det er mere eftertanke, der er brug for, end egentlig sådan et par m/k-skriverier. Så det vil jeg godt sige at det er jeg fuldstændig enig i.

Til hr. Bruno Jerup vil jeg sige, at vi kan jo ikke i Danmark hjælpe alle voldsramte kvinder med at give dem asyl. Vi skal selvfølgelig overveje, hvad vi kan gøre på anden vis, men hvis hr. Bruno Jerup tror, at det her skulle give anledning til, at jeg sådan på Venstres vegne vil udstede en stor blankocheck, kan jeg desværre ikke gøre det.

Jeg mener, det vigtigste sådan set er, at vi hjælper kvindeorganisationerne rundt omkring i verden med at gøre opmærksom på, hvor forkert det er, for der er jo tale om en holdning. Der er tale om nogle kulturbestemte problemer, som man i øvrigt hverken kan lovgive eller noget som helst andet om, men som man i hvert fald kan diskutere, og man kan bruge »Platform For Action« til at bekæmpe den slags holdninger.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nu taler jeg sådan set ikke for, at vi ved en ændring af dansk asyllovgivning skulle kunne ændre verdenssamfundet og mange forskellige kulturer. Det, vi snakker om, er konkrete mennesker, som kommer her til landet. For dem er det ikke noget svar at sige, at verden bare skal laves om. For dem er det et konkret spørgsmål, at de står over for, om de skal sendes hjem til et sted, hvor de kan risikere at blive udsat for ekstreme overgreb, som jeg også håber efter Venstres opfattelse er ekstreme overgreb.

Det var i hvert fald det, jeg hørte i fru Hanne Severinsens tale, og det, jeg så spørger om, er,